

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про батарейки, батареї та акумулятори» (далі – проект Закону), надісланий листом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 09.08.2017 № 7/11-8507.

За результатами розгляду проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект Закону розроблено з метою запровадження розширеної відповідальності виробника батарейок та акумуляторів, створення ефективної системи поводження з батарейками і акумуляторами та їх відходами, що являє собою одну з найбільш гострих господарських і природоохоронних проблем суспільства.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у даній редакції з огляду на наступне.

В пункті 14 частини 1 статті 1 проекту Закону спостерігається дублювання норм частини 1 статті 39 даного законопроекту, що несуть в собі однаковий нормативний зміст. Вважаємо за доцільне уникнути дублювання із врахуванням нормопроєктуальної техніки.

Згідно з пунктом 32 частини першої статті 1 проекту Закону суб'єкт господарювання у сфері поводження з відходами - суб'єкт господарювання, який займається збиранням, зберіганням, сортуванням, перевезенням, обробленням, переробленням, відновленням, видаленням або іншими операціями поводження з відпрацьованими батарейками, батареями і акумуляторами, а також їх відходами, та має відповідні дозвільні документи, передбачені чинним законодавством України.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №8394/0/20-17 від 26.09.2017

Відповідно до пункту 14 частини першої статті 7 Закону України від 02.03.2015 № 222-УІІ «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі - Закон № 222) ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, поводження з небезпечними відходами. Не підлягає ліцензуванню зберігання (накопичення) суб'єктом господарювання утворених ним небезпечних відходів, якщо протягом року з дня утворення небезпечні відходи передаються суб'єктам господарювання, що мають ліцензію на поводження з небезпечними відходами.

Пунктом 3 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2016 № 446 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами», серед іншого, визначено, що:

небезпечні відходи - це відходи, що мають такі фізичні, хімічні, біологічні чи інші небезпечні властивості, які створюють або можуть створити значну небезпеку для навколишнього природного середовища і здоров'я людини та які потребують спеціальних методів і засобів поводження з ними.

Небезпечні відходи визначені розділом А Жовтого переліку відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 липня 2000 р. № 1120 «Про затвердження Положення про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням і Жовтого та Зеленого переліків відходів».

До Жовтого переліку відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2000 № 1120 «Про затвердження Положення про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням і Жовтого та Зеленого переліків відходів», включено:

- відпрацьовані батареї свинцевих акумуляторів, цілі чи розламані (пункт 32);

- відходи і брухт електричних та електронних вузлів 4, що містять компоненти такі як акумуляторні батареї або інші батареї, включені до Жовтого переліку відходів, ртутні вмикачі, скло від електронно-променевих трубок або інше активоване скло та поліхлоровані біфеніли - конденсатори, або забруднені компонентами, наведеними у додатку 2 до Положення 3 (наприклад, кадмій, ртуть, свинець, ПХБ), до такого ступеня, коли вони можуть мати небезпечні властивості, наведені у переліку 2, 5 (пункт 34).

Отже, пункт 32 частини першої статті 1 проекту Закону потребує доопрацювання в частині необхідності отримання суб'єкту (суб'єктам) господарювання, який (які) займається (займаються) збиранням, зберіганням, сортуванням, перевезенням, обробленням, переробленням, відновленням, видаленням або іншими операціями поводження з відпрацьованими батарейками, батареями і акумуляторами, а також їх відходами ліцензії (ліцензій) на провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами.

Варто зазначити, що з урахуванням зауважень, висловлених до пункту 32 частини першої статті 1 проекту Закону потребує доопрацювання ряд інших норм проекту Закону, а саме частина четверта статті 15, частини третя та сьома статті 18, абзац другий пункту 1 частини першої статті 19, пункт другий частини третьої статті 19, частини п'ята та сьома статті 19, стаття 25, частина десята статті 31, частина шоста статті 32 проекту Закону.

Крім цього, вичерпний Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності затверджено Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (далі - Закон про перелік).

Відповідно до частини третьої статті 1 Закону про перелік забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Отже, потребують редакційного доопрацювання пункт 32 частини першої статті 1, частина четверта статті 15, частини третя та сьома статті 18, абзац другий пункту 1 частини першої статті 19, пункт другий частини третьої статті 19, частини п'ята та сьома статті 19, стаття 25, частина десята статті 31, частина шоста статті 32 проекту Закону в частині назви документа дозвільного характеру.

Статтею 24 проекту Закону передбачається, що перевезення відпрацьованих батарейок, батарей і акумуляторів та їх відходів, які містять небезпечні речовини, повинно здійснюватися у відповідності з нормами Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» та вимогами законодавства щодо перевезення небезпечних вантажів і відходів.

Водночас, відповідно до пункту 24 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

З огляд на зазначене, стаття 24 проекту Закону потребує доопрацювання в частині необхідності отримання суб'єкту господарювання, що здійснює перевезення відпрацьованих батарейок, батарей і акумуляторів та їх відходів, які містять небезпечні речовини ліцензії на провадження господарської діяльності, передбаченої пунктом 24 частини першої статті 7 Закону № 222.

Підпунктом а) пункту третього частини другої статті 37 проекту Закону передбачається, що суб'єкти господарювання в сфері поводження з відходами до внесення відомостей до реєстру через електронну реєстраційну форму надають центральному органу виконавчої влади, що здійснює реалізацію державної політики у сфері батарейок і акумуляторів та поводження з їх відходами, додатково у паперовій формі, зокрема, копію ліцензії.

Згідно з частиною першою статті 1 Закону № 222, серед іншого, ліцензія - це запис у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про рішення органу ліцензування щодо

наявності у суб'єкта господарювання права на провадження визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

В той же час, Законом України від 06.10.2016 № 1666-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення державної реєстрації прав на нерухоме майно та захисту прав власності», який набрав чинності 02.11.2016, були внесені зміни, серед іншого в розділ II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 26.11.2015 № 835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», зокрема, згідно з якими, до 01.01.2019 набуття здобувачем ліцензії права на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, відбувається з дня оприлюднення прийнятого органом ліцензування рішення про видачу ліцензії на його офіційному веб-сайті.

Отже, підпункт а) пункту третього частини другої статті 37 проекту Закону потребує виключення.

Крім того, назва статті 37 проекту Закону потребує редакційних змін із врахуванням змісту самої статті. З метою правильного застосування тих чи інших норм проекту Закону, необхідно здійснити нумерацію частин даної статті відповідно до вимог законодавства, а саме частини першої.

Разом з цим, уточнення потребує дана стаття щодо форми (виду) подачі загальних відомостей та реквізитів виробників, ОКРВВ, ОІРВВ та інших суб'єктів господарювання, у документах в «паперовій формі» (заява певного формату, заява у довільній формі, таблиця, додаток).

Необхідно зазначити і документ, яким підтверджується той чи інший тип батарейок і акумуляторів, за якими вони будуть виконувати зобов'язання, необхідний для додаткової подачі ОКРВВ та ОІРВВ (пункт 2 частини 1 статті 37 проекту Закону).

З метою уникнення зловживання службовим становищем, вважаємо за доцільне у частині 3 цієї ж статті після слів «відповідно до» слова «вимог центрального органу виконавчої влади, що здійснює реалізацію державної політики у сфері батарейок, батарей і акумуляторів та поводження з їх відходами» замінити словами «вимог цього Закону».

З метою недопущення неоднозначності змісту, необхідно приділити увагу виваженості та коректності визначених формулювань. Так, у частині 4 даної статті пропонується після слова «отримання» доповнити словами «повторно поданих».

Зауважуємо, що відповідно до статті 2 Закону України «Про хімічні джерела струму», хімічні джерела струму – джерела електричної енергії, яка виробляється шляхом перетворення хімічної енергії в електричну, що складаються з одного чи декількох неперезаряджувальних первинних елементів або перезаряджувальних вторинних елементів (акумуляторів), у тому числі інтегрованих у виробі промислового чи побутового призначення.

Зміст даного поняття полягає у визначенні кола хімічних джерел струму, до якого входять не лише батарейки, батареї та акумулятори. Однак, Розділом VIII проекту Закону пропонується визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про хімічні джерела струму», що в свою чергу несе загрозу недовершеності правового врегулювання саме у сфері використання та поводження з хімічними джерелами струму та можливих негативних наслідків, що можуть призвести до колізії в законодавстві.

Стаття 43 проекту Закону передбачає відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері батарейок, батарей і акумуляторів, а саме: дисциплінарну, адміністративну, цивільну чи кримінальну. В свою чергу розробником пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, яким передбачено відповідальність у цій сфері. Водночас, у Кримінальному кодексі України відсутні норми щодо порушення вимог законодавства у сфері батарейок і акумуляторів, відтак вважаємо за необхідне внести зміни й до Кримінального кодексу України, доповнивши його новою статтею, зміст якої стосуватиметься порушення вимог законодавства у сфері батарейок і акумуляторів.

З урахуванням викладеного, проект Закону потребує доопрацювання.

Також, під час розгляду проекту Закону, на адресу Державної регуляторної служби України надійшов лист Громадської організації «ЕКО-ПОРТ» від 11.09.2017 № 10018, яким надано зауваження та пропозиції до запропонованого механізму державного регулювання.

З приводу зазначеного зауважуємо, що статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» визначено ключові принципи державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.

Принцип прозорості та врахування громадської думки, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Статтею 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», встановлено, що усі зауваження та пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта частково враховує одержані зауваження та пропозиції.

З метою дотримання вищезазначених вимог вказаного Закону, розробнику проекту постанови необхідно здійснити об'єктивний розгляд

відповідного листа та інформувати відповідного адресанта і Державну регуляторну службу України про його результати.

Таким чином, розробку проекту Закону здійснено з порушенням принципів державної регуляторної політики ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 5 цього Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні Закону України «Про батарейки, батареї та акумулятори».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

К. М. Ляпіна

Громадська Організація «ЕКО-ПОРТ»

Общественная организация «ЭКО-ПОРТ»

Public Organization "ECO-PORT"

65026 Україна, м. Одеса, Митна пл. 1
тел. (048) 729-37-71; факс (048) 729-37-76
eco-port@port.odessa.ua

Вих. № 13/060917
від 06.09.2017 р.

Віце-прем'єр-міністру України
Міністру регіонального розвитку,
будівництва та житлово-комунального
господарства України
Зубко Г.Г.

03150, м. Київ, вул. Ділова, 24

✓
Голові Державної регуляторної
служби України
Ляпіній К.М.

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

У зв'язку з розміщенням для громадського обговорення на офіційному сайті Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (далі – Мінрегіон) проекту Закону України «Про батарейки, батареї і акумулятори» (далі – проект ЗУ «Про батарейки»), громадська організація «ЕКО-ПОРТ», членами якої є представники понад 12 підприємств різної форми власності, звертається до Вас з наступними пропозиціями та зауваженнями до цього документу:

1. Вважаємо недоцільним ведення у ст. 1 проекту ЗУ «Про батарейки» термінів, ідентичних за назвою, але відрізняються за змістом з іншими Законами, зокрема терміни «видалення», «оброблення», «перероблення», «поводження з відходами», також за своїм змістом термін «відновлення» подібний до терміну «утилізація» зі ст. 1 Закону України «Про відходи». На нашу думку, з метою виключення можливості подвійного трактування термінів та уникнення плутаності в термінології, необхідно виключити зазначені терміни та користуватися тими, що викладені у ст. 1 Закону України «Про відходи».

2. У ст. 3 проекту ЗУ «Про батарейки» зазначено, що законодавство України в сфері батарейок і акумуляторів ґрунтується, у тому числі, з Законів України «Про відходи» та «Про металобрухт». Згідно з абзацом 2 ст. 2 Закону України «Про металобрухт» зазначено, що Закон України «Про відходи» не поширюється на відносини, що виникають у процесі здійснення операцій з металобрухтом.

Таким чином проектом ЗУ «Про батарейки» зазначено, що законодавство в сфері батарейок і акумуляторів одночасно ґрунтується на несумісних Законах, що, в свою чергу, створює можливість множинного трактування вимог чинного законодавства, що тільки погіршить стан поводження з батареями і акумуляторами в Україні та не призведе до позитивних змін.

3. Ст. 5 проекту ЗУ «Про батарейки» визначено, що регулювання у сфері у сфері батарейок, батарей і акумуляторів та їх відходами здійснюють, у тому числі, центральний орган виконавчої влади, що здійснює формування державної політики у сфері батарейок, батарей і акумуляторів та поводження з їх відходами, центральний орган виконавчої влади, що здійснює реалізацію державної політики у сфері батарейок, батарей і акумуляторів.

Державна регуляторна служба України
№ 10018/0/19-17 від 11.09.2017

аккумуляторів та поводження з їх відходами, однак, згідно з положеннями про центральні органи виконавчої влади, таких органів в Україні не існує.

4. Проектом ЗУ «Про батарейки» передбачається утворення комунальних пунктів збирання відходів, утворених органами місцевого самоврядування. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про відходи» - збирання відноситься до поводження з відходами. Відпрацьовані акумуляторні батареї, згідно з Жовтим переліком відходів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України №1120 від 13.08.2000 року, належать до небезпечних відходів, а пункт 14 частини 1 ст. 7 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» визначає, що господарська діяльність з поводження з небезпечними відходами підлягає ліцензуванню.

Таким чином усі органи місцевого самоврядування, що планують самостійно здійснювати управління комунальними пунктами збирання батарейок, повинні будуть отримати відповідну ліцензію. Виходячи з зазначеного, можна зробити висновок про наявність у проекті ЗУ «Про батарейки» корупційної складової, пов'язаної з необхідністю укладання відповідних договорів між органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання на створення та управління комунальними пунктами збирання батарейок.

5. Ст. 18 проекту ЗУ «Про батарейки» взагалі не визначений порядок збирання відпрацьованих автомобільних батарей і акумуляторів від кінцевих споживачів - юридичних осіб, оскільки, відповідно до Жовтого переліку відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №1120 від 13.08.2000 року, та пунктів 14, 24 частини 1 ст. 7 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» перевезення відпрацьованих акумуляторних батарей від суб'єкта господарювання до пунктів збирання - є операцією, що підлягає ліцензуванню. Отже усі суб'єкти господарювання - кінцеві споживачі автомобільних батарей та акумуляторів, для здійснення їх збирання на відповідних пунктах повинні отримати ліцензію.

Такий підхід суперечить вимогам ст. 6 Господарського Кодексу України, має у собі корупційну складову та унеможливує фактичну реалізацію проекту ЗУ «Про батарейки».

6. Проектом ЗУ «Про батарейки» передбачається здійснення безоплатного збору, у тому числі, відпрацьованих акумуляторних батарей від кінцевих споживачів. При чому відпрацьовані акумуляторні батареї є вторинною сировиною, а передача їх іншому суб'єкту господарювання, що займається їх утилізацією, здійснюється переважно за умови отримання коштів (тобто їх реалізація). Норми проекту ЗУ «Про батарейки» призведуть до фактичного зменшення прибутку суб'єктів господарювання - кінцевих споживачів, та подвійного прибутку для ОКРВВ і ОІРВВ, суб'єктів господарювання у сфері поводження з відходами батарейок, батарей і акумуляторів, оскільки вони безоплатно отримуватимуть сировину, необхідну для здійснення їх господарської діяльності. Крім того, депозитна система, визначена статтею 21 проекту ЗУ «Про батарейки», є фактичним важелем щодо недопущення економічної доцільності кінцевим споживачам передавати (реалізовувати) ці відходи іншим суб'єктам господарювання, що мають усі відповідні документи дозвільного характеру та виробничі потужності для їх утилізації.

7. Реєстрація у реєстрах виробників, ОКРВВ і ОІРВВ, суб'єктів господарювання у сфері поводження з відходами батарейок, батарей і акумуляторів, визначена у ст. 36,37 проекту ЗУ «Про батарейки» має у собі ознаки адміністративної послуги, у значенні Закону України «Про адміністративні послуги», отже порядок надання відповідної інформації до центральних органів влади повинен бути приведений у відповідність до вимог Закону України «Про адміністративні послуги».

8. Додаток 2 проекту ЗУ «Про батарейки» не враховує використання батарей з великим терміном експлуатації. Наприклад термін експлуатації лужних акумуляторних батарей 15-20 років, а для розрахунку показника збирання береться дані лише по трьох роках з моменту їх реалізації.

Враховуюче вищезазначене, вважаємо неможливим прийняття проекту ЗУ «Про батарейки» у запропонованій редакції

Заздалегідь вдячні Вам за врахування наші вищезазначених пропозицій та оперативне внесення відповідних корегувань.

З повагою
Голова ГО «ЕКО-ПОРТ»

В.С. Джеджора